

Trumvirvel

poängen med oss är nog att vi inte alls borde fly undan den stora ensamheten längre utan istället ge oss själva åt oss själva för kanske är det bättre om jag äntligen kan få spendera lite tid med mig själv så att de där vingarna som jag viljat ha så himla länge äntligen kan växa ut och sprida skugga över mitt förflutna mitt förflutna som jag egentligen inte har en aning om frågan är väl antagligen fortfarande om det finns någon riktig substans i det som är du och jag eller överhuvudtaget i något av det du eller jag eller dem säger men den här gången tror jag att jag inte tänkte be dig att följa med för ingen ska få följa med jag ska resa ensam och när jag är framme så skall jag njuta av att vara jag och av att jag har kommit fram till att det faktiskt finns substans i det som kallas för du och jag och att även den stora evigheten har en slags mycket djupare men inte nödvändigtvis viktigare mening än vad det som kallas för du och jag har vi har väl ändå aldrig riktigt kommit överens och jag har verkligen aldrig riktigt kommit överens med ensamheten men nu är det nog på tiden att vi lär känna varandra.

Men jag ska hälsa alla mina nya vänner från mina gamla och skicka vykort hem. Inga brev, bara vykort.

Ensamheten, Tystnaden, lugnet. Jag längtar efter att få lära känna er.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kanske med Poeter.se id #5332 innehar upphovsrätten